శాంతి

భీశెట్టి శ్రీనివాసరావు

ఈ వారం శృంగారకథ

పక్క పోర్షన్లో ఎవరో వెంక(ట్రావు గారని కొత్తగా దిగారు. ఆయన వైజాగ్లో పన్జేస్తు న్నాడు. రోజూ అనకాపల్లి నుంచి జర్నీ చేస్తుం టాడు. ఉదయం—సాయంత్రం. ఆయనకు ఒక బాబు ఎనిమిదేళ్ళుంటాయి. ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూల్లో థర్డ్ క్లాస్ చదువుతున్నాడు.

నేను మా అమ్మ పంపిస్తే వెంకట్రావు గారింటికెళ్ళాను. గదిలో ఎవ్వరూ లేరు. వెంకట్రావు కూడా లేనట్టుంది. బాబుస్కూలుకు వెళ్ళినట్టుంది. ఇంక ఇంట్లో ఎవరుంటారు? వెంకట్రావు భార్య తప్ప?

నేనెప్పుడు ఆమెను చూడలేదు. పోనీ చూసి నట్టుంటుంది కదా! అని గిన్నె పట్టుకుని వెళ్ళాను. ఆ రోజు అమ్మ పూజ చేసింది. పాయసం వండింది. కొద్దిగా గిన్నెలో పెట్టి 'ఆంటీ' కిచ్చేసిరారా! అంది. నేను లోపలికెళ్ళే సరికి ఆంటీ వంటింట్లో వున్నట్టుంది. అనుకుని—

'ఆంటీ'— అని నెమ్మదిగా పిలిచాను.

"ఎవరూ?" అంటూ బయటకొచ్చింది.

నా కళ్ళు చెదిరాయి ఒక్క క్షణం. ఆంటీ—ఆంటీలా లేదు. అమ్మాయి కంటే అందంగా వుంది. జయలలిత లాంటి ఎత్తుపల్లాలు, శ్రీదేవి లాంటి కళ్ళు, దివ్యభారతి లాంటి నడుము, జయమాలిని లాంటి తొడలు, సిల్కుస్మిత లాంటి పెదాలు— ఒకటేమిటి వర్ణించడానికి వీళ్ళంతా సరిపోరేమో అనిపిస్తుంది.

"ఏం బాబు?"

నావేపు చూస్తూ అంది.

"అమ్మ పాయసం మీకిమ్మంది" ఆలోచన్లుంచి తేరుకుని పాయసం గిన్నె ఆమె చేతిలో పెట్టాను.

"ఓహో! పార్వతమ్మగారి అబ్బాయివా? నీ పేరేంటి?" కొంచెం కుతూహలంగా అడిగింది. నేను ఆమెనే తథేకంగా చూస్తున్నాను. చెదిరిన పైటలోంచి ఎత్తుగా తన్నుకొస్తున్న వక్షస్థలం— చూడగానే నా గొంతు తడారి పోయింది యవ్వనంలో వుందేమో— పిటపిట లాడిపోతున్నది. నా మనసు మనసులో లేదు.

"రవి!"

"ఏం చదువుతున్నావ్?"

"ఇంటర్."

"ఇంటర్లో ఏ గ్రూప్ తీస్కున్నావ్?"

"సైన్స్ గ్రూపండీ!"

"బాగా చదువుతున్నావా?"

"చదువుతున్నాను" అన్జెప్పి బయటికొచ్చేశాను.

"సాయంత్రం ఒకసారి రా" అంది.

"అలాగే."

సాయంత్రం ఆంటీ రమ్మనగానే వెళ్ళాను. "ఎందుకు పిలిచిందబ్బా" ఆలోచిస్తూ సోఫాలో కూర్చున్నాను. ఆంటీ రెండు కప్పులతో కాఫీ తీస్కొచ్చింది. నాకొక కప్పు అందిస్తూ—

"తీస్కో!" అంది.

"వద్దండీ!" మొహమాట పడుతూ అన్నాను.

"మొహమాటస్తుడు లాగున్నావే! ఫర్వాలేదు తీస్కో" అంది బలవంతాన. నేను కాఫీ తాగక తప్పలేదు.

"నీ దగ్గర ఏమైనా పుస్తకాలు వున్నాయా?" కాఫీ తాగేక అడిగింది. ఆమె ఏ పుస్తకాలు అడుగుతున్నదో వెంటనే అర్థం కాలేదు.

"క్లాసు పుస్తకాలు అన్నీ వున్నాయండీ! ఇమ్మంటారా?"

"అని కాదు రవి! సినిమా పుస్తకాలు! నవల్స్ అయినా ఫర్వాలేదు. మీ అంకుల్ పొద్దున్న పోయి— రాత్రికి వస్తారు కదా! ఆయన చేత ఏమైనా పుస్తకాలుతెప్పిద్దామంటే ఆయనకు ఊరంత బద్ధకం. నా కేమో తెలదు అని ఎక్కడ అమ్ముతారో? ఇంట్లో పనేముంటుంది? వంటవుగానే నాకు బోర్ కొడుతుంది."

ఆంటీ నన్నెందుకు పిలిచిందో అర్థమయ్యింది. తనకి బోర్ కొడుతుంది. ఆ బోర్ని పోగొట్టుమని అడుగుతుంది. నా దగ్గర సినిమా పుస్తకాలు గాని నవలలు గాని లేవే? ఇవ్వడానికి. అలాంటివి ఇంట్లో వుంటే నాన్న చంపేస్తాడు, అమ్మ తిట్టదు. అందుకే నేను అలాంటివి కొనను. బయట ఫ్రెండ్స్ దగ్గర చూడ్డమే తప్ప!

"మా ఫ్రెండ్ని" అడుగుతానని చెప్పాను.

ఆంటీ కొంచెం సేపు మాట్లాడింది. నేను ఆమెతో మాట్లాడుతున్నంత సేపు నాకు అదోలా వుండేది. ఆమె పక్కన కూర్చోవాలని, ఆమెని తాకాలని ఏదో కోరిక నన్ను సరిగా సోఫాలో కూర్చోనిచ్చేది కాదు.

నీలం రంగు సిఫాన్ చీరలో ఆంటీ అందంగా వుంది. ఆమె రోజూ ఏదో చీరలో నాకు అందంగా కనిపిస్తుంది. కానీ సుఖమేంటి? మాట్లాడు

తున్నంత సేపు నేను ఆమెనే చూస్తూ వుండి పోతాను. ఒకటి— రెండుసార్లు ఆమె నన్ను గమనించినా— గమనించనట్టే వూరుకొంది. దానికి గ్రీన్ సిగ్నల్ ఇవ్వాలి కదా?

నాతో మాట్లాడుతున్నంత సేపు క్లోజ్‌గానే మాట్లాడుతుంది. నేను మా ఫ్రెండ్‌ని అడిగి ''మయూరి'' బుక్ ఆంటీకి తీస్కెళ్ళి ఇచ్చాను.

ముఖచిత్రం జయలలిత— అర్ధనగ్నంగా వుంది.

''బాగుంది కదూ!'' ఆంటీ నవ్వింది ఓరగా నన్నుచూసి.

నేను ఏం మాట్లాడలేదు. ఏం మాట్లాడాలో తెలీక, ''అంకుల్ ఇంకా డ్యూటీ నుంచి రాలేదా?'' అని అడిగాను. టైం ఏడున్నర అయితేనూ!? వాల్ క్లాక్ చూసి అడిగాడను.

''లేదు రవి! వారం రోజుల ఆడిటింగ్ వుందని నిన్ననే అహ్మదాబాద్ వెళ్ళేరు ఆఫీసు పని మీద. బహుశా సోమవారం దాకా రాకపోవచ్చు. అవునట్టు రాత్రులు నువ్వు ఇక్కడ కొచ్చి చదువుకోకూడదు రవీ! నాకు ఒంటరిగా గదిలో పడుకోవాలంటే భయమేస్తోంది'' అంది.

అంతలో బయట్నుంచి బాబు వచ్చాడు.

ఎర్రగా బంతిలా వున్నాడు బాబు.

''బాబు ఉన్నాడు కదా! తోడు'' అన్నాను.

''బాబు ఉంటే సరిపోతుందేంటి? ఏం నీకు ఇక్కడ పడుకోడానికి ఇష్టం లేదా?'' నిష్ఠురంగా అడిగింది. ఎంతమాట? నాకిష్టం లేకపోవడమేంటి? వచ్చిన చిక్కల్లా అమ్మ— నాన్న ఒప్పుకోవాలి కదా? అంతేకాదు? ఈ మధ్య పట్నం నుంచి అక్కవచ్చి ఇక్కడే తిష్టవేసింది.

నేను రోజా ఆంటీ దగ్గర వెళ్తున్నప్పుడల్లా—

''ఏరా! రోజా ఉదయం సాయంత్రం ఎక్కడికెళ్తున్నావు.''

అని అడగడం— వెంటనే కాలుగాలిన పిల్లిలా — ''అబ్బే ఎక్కడికి కాదక్కా! పక్క పోర్షన్లో అద్దెకున్నారు కదా! వాళ్ళకి ఈ పుస్తకాలు ఇచ్చి వద్దామని'' అని అంటూండగానే— అక్క వచ్చి నా చేతిలో పుస్తకాలు లాక్కుని చూసింది.

''ఇదేంట్రా! సెక్స్ పుస్తకాలు చదువుతుదా? ఆవిడ?'' అంది. అక్క! అంతే ఏం చెప్పాలో తెలీక బిక్క మొహం వేయక తప్పలేదు అక్క దగ్గర. అసలే అక్కకి ఈ మధ్య తెలివి తేటలు వచ్చేశాయి. పట్నంలో బాన తెలివి తేటలన్నీ తనకే వచ్చేశాయి. ప్రతీదానికి రీజనింగ్ తేస్తుంది.

నాకంటే ఎక్కువ ఎక్స్‌పోజ్ చేశారు

ఇటీవల జూహీచావ్లా ''లుటేరే'', రాధా కాసంగం'' చిత్రాల్లో పుల్లిపొర లాంటి దుస్తులు ధరించి నీటిలో తడుస్తూ ఫోజులు ఇచ్చిందట. ఇంత ఎక్స్‌పోజివ్ గా నటించినందుకు మీ ఇమేజ్ పాడవుతుంది కదా అని అడిగితే— ''నాకంటే ముందు ఎంతో మంది హీరోయిన్లు, నా కంటే ఎక్కువగా తమ శరీరాల ఎత్తు పల్లాలను ఎక్స్ పోజ్ చేశారు. నేనెంత'' అని జవాబు చెప్పిందట.

ఆ తర్వాత అక్క చూడకుండా ఏ పుస్తకమైనా షర్టులో పెట్టుకుని తీస్కెళ్ళి ఇవ్వాల్సి వచ్చేది. అక్క ఎప్పుడు వెళ్ళిపోతుందా? అని ఎదురు చూస్తున్న తరుణంలో—

ఆంటీ తన గదిలో పడుకొమ్మంటున్నది తోడుగా.

అమ్మా— నాన్న ఒప్పుకున్న— అక్క ఒప్పుకుంటుందా? ఈ మధ్య అక్క ఎందుకో తనని అదోలా చూస్తున్నది. నాకు అక్క ఎదుట పడ్డమే భయంగా వుంటోంది ఈ మధ్య!

''ఏంటాలోచిస్తున్నావ్ రవి?— మీ అమ్మ గురించేనా?— నేను అడిగానులే! అడిగితే మీ అమ్మ కాదన్లేదు'' అంది.

అంతే! నేను ఆనందంతో తబ్బిబ్బయి పోయేను.

ఇంటర్ ఫస్టు క్లాసులో పాసయినంత ఆనందం. నా కళ్ళల్లో ఆనందం చూసి—

''రాత్రి కొస్తావు కదూ!'' అడిగింది ఆంటీ.

తలూపాను. ఆంటీ లేచి లోపలికెళ్ళింది. లోపల్నుంచి రెండు నిముషాల్లో ఒక పుస్తకంతో తిరిగొచ్చింది. అది నేనిచ్చిన మయూరి పుస్తకం. అది నా చేతికందిస్తూ అంది.

''మయూరి బాగుంది. సాయంత్రం వచ్చేటప్పుడు మంచి కథ వున్న మయూరి తీస్కురా!'' అంది.

''అలాగే ఆంటీ!'' అని లేచాను.

మధ్యాహ్నం అమ్మ పకోడీలు వండింది. పకోడీలు ప్లేట్లో పెట్టి— ''ఆంటీకిచ్చేసి రారా!'' అంది.

''మీ ఆంటీకే!'' అంది అక్క. నేను పకోడీలు తీస్కెళ్తుంటే! అక్క ఏ ఉద్దేశ్యంతో అందో తెలుస్తూనే వుంది. నాకు అక్క మీద కోపమొచ్చింది.

''ఏం రవి! ఏమైనా కావాలా?'' అని అడిగింది.

ఆంటీ ఏవేవో సర్దుకుంటుంది. ఆ సమయంలో టీపాయ్ మీదున్న ఒక వస్తువుని చూసి ''ఇదేంటి ఆంటీ?'' అనడిగాను.

''లిప్ స్టిక్!'' పెదాలకు రాసుకుంటారు కదా!''

అంది. ఆంటీ పెదాలు చూశాను. ఎర్రగా దొండపండులా వున్నాయి. కసుక్కున కొరికేయాలనిపించింది. బీరువాలోంచి ఏవో బట్టలు తీస్తుంది.

''ఆంటీ! అమ్మ నీకు పకోడీలు ఇచ్చింది. వేడి వేడిగా వున్నాయి. నీ కోసం ఇప్పుడే పంపింది'' అన్నాను.

''నీకంటూనా?'' అంది.

''ఆమె మాటల్లో ఉద్దేశ్యం నాకర్థం కాలేదు.

ఆంటీ వాడే బ్రాసరీలు మంచమ్మీద మూడు నాలుగు వున్నాయి. వాటిని చూస్తూంటుంటే— ''ఏంటలా చూస్తున్నావ్?'' అనడిగింది కొంటెగా.

నేను ఏం మాట్లాడలేదు. పకోడీలు ఇచ్చి వచ్చేశాను.

నాకు ఆంటీయే కళ్ళల్లో మెదులుతుంది. చదువు మీద మనసు లగ్నం కావట్లేదు. ఆంటీని చూడగానే శరీరంలో ఏదో భాగం బరువెక్కడం — గుండె వేగంగా కొట్టుకోవడం జరుగుతున్నది.

ఆంటీ ఎంతందంగా ఉంటుంది.

రాత్రి తోడుగా పడుకోడానికి రమ్మంది. పక్కన ఆంటీ నిద్రపోతుంటే— తను ఒక్కడే నిద్రపోగలడా? ఆలోచనల్తో అరగంట ఉక్కిరి

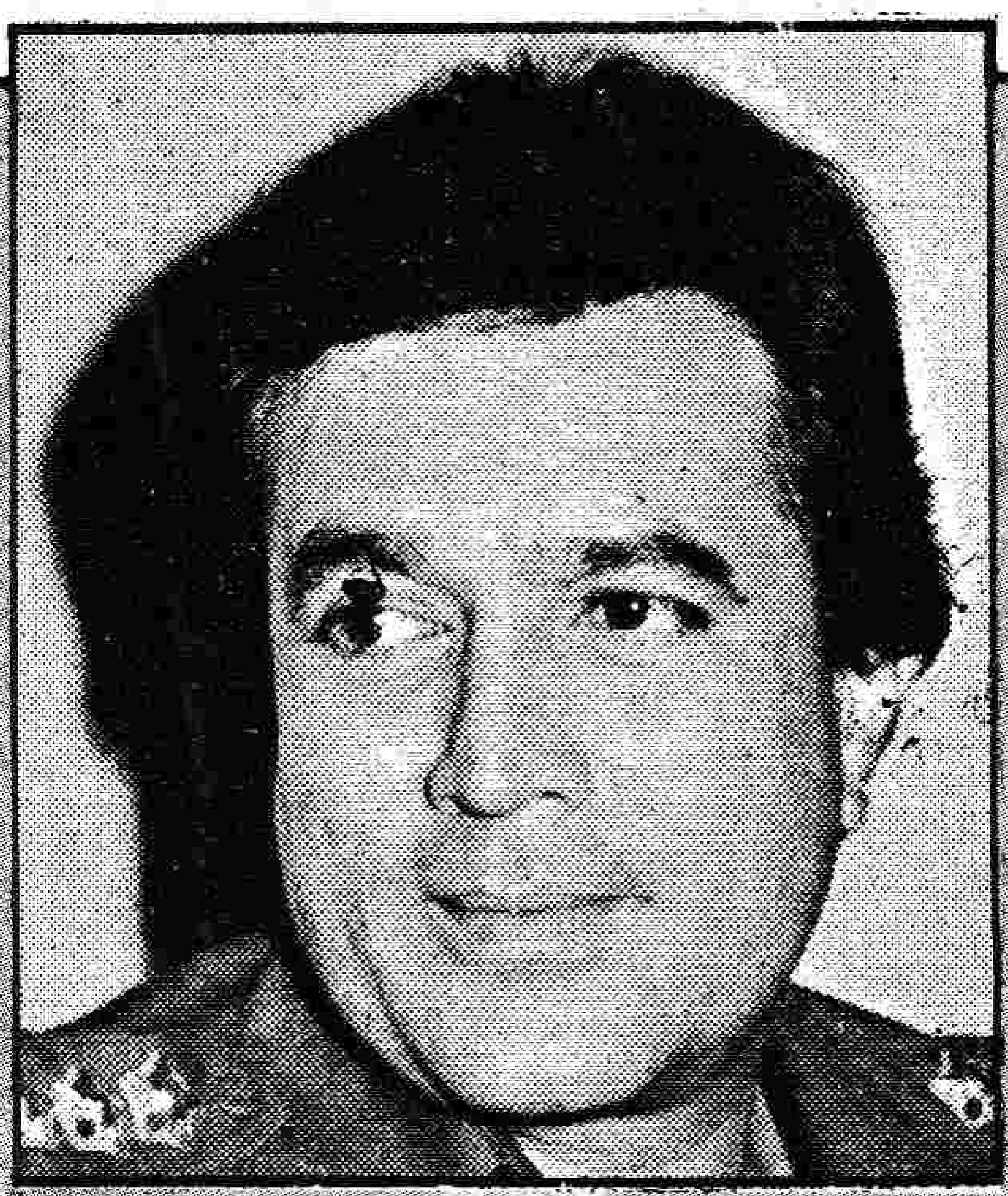

పెద్దలు చెప్పిన మాటలను నేను మూఢ నమ్మకాలు అనను. వాళ్ళు చెప్పినవి నేను తప్పకుండా పాటిస్తాను. పూజా పునస్కారాల్లో నాకు నమ్మకం వుంది.

మాయా— మంత్రాల్లో దివ్య శక్తి వుంటుందని నా విశ్వాసం. నేను ఏదైన మంచి పని చేసేటప్పుడు దేవుడికి పూజ చేశాకే ఆ పనిని చేస్తాను.

— రాజేష్ ఖన్నా

బిక్కిరి అయ్యేను.

రాత్రవ్వగానే—

''ఆంటీ'' గదిలోకి అడుగు పెట్టాను క్లాసు పుస్తకాలు పట్టుకుని. నాకెందుకో గుండె దడ దడ లాడింది. 'ఆంటీ' ఆ సమయంలో ఏం చేస్తోందా? అని ఆలోచిస్తూ కుతూహలంతో బెడ్ రూంలోకి తొంగి చూశేను.

ఆంటీ— అద్దం ముందు నిలబడి వుంది నిండైనా విగ్రహంతో. తనని తాను తనివీ తీరా అద్దంలో చూసుకుంటున్నది కాబోలు? అని అనిపించగానే నా శరీరంలో ఏవో మార్పులు జరగసాగాయి.

ఎవరిదో అడుగుల శబ్దం విన్పించేసరికి ఉలిక్కిపడి వెనక్కి వచ్చి సోఫాలో కూర్చున్నాను మవునంగా ఏమీ ఎరగనట్టు. ఆంటీ కూడా గదిలోంచి వచ్చింది.

''అరె! రవి ఎంతసేపయ్యింది నువ్వొచ్చి?'' నావేపు చూస్తూ— కళ్ళు వక్రల్లా తిప్పుతూ ఆశ్చర్యపోయి అడిగింది.

''ఇప్పుడే ఆంటీ!'' అన్నాను— ఆమెను దొంగచాటుగా చూస్తూ, జారిన పైటలోంచి ఎత్తయిన వక్షస్థలం అర్ధ చంద్రాకారంలో కనిపిస్తూ — నా శరీరంలో ఒక అవయవాన్ని రెచ్చగొట్ట సాగింది.

మా మధ్య మాటల్లేవు. నిశ్శబ్దం రాజ్యమేలడం ఎందుకని—

''బాబు ఏడి?'' అని అడిగాను.

''పడుకున్నాడు'' అంది. ఆమె లోపలికి ఒక గ్లాసుతో పాలు తీస్కొచ్చింది. 'తాగు' అంది.

''వద్దు ఆంటీ! ఇప్పుడే భోజనం చేశాను'' అన్నాను మొహమాటంగా.

''ఏదైనా వద్దనవచ్చుగాని! పాలు మాత్రం తాగనని అనకూడదు'' ద్వందర్థం ప్రయోగిస్తూ అంది. ఆ మధ్య సినిమా నటి రోజా ఇలాంటి డైలాగే అన్నట్టు గుర్తు.

అంతే! ఠక్కున ఆ గ్లాస్ అందుకుని గట గట తాగేశాను. ఆంటీ తాగినంత సేపు నా వేపు చూస్తుండిపోయింది. నా దృష్టి ఆమె చీర కుచ్చిళ్ళపై పడింది. వదులుగా వున్నట్లుంది. ఎర్ర రంగు సిఫాన్ చీర లోపల— లోలంగ అస్పష్టంగా కనిపించసాగింది. ఆడవాళ్ళ యవ్వన సంపద లోలోపల ఎలా ఉంటుందో? నాకు ఆమె నడుం వంపులో చెయ్యేసి, పెదాలు, ముద్దెట్టుకోవాలనుంది. నేను ధైర్యం చేయలేకపోతున్నాను.

ఆంటీ తలుపు వేసి వచ్చింది. గ్లాసు లోపల పెట్టి వచ్చాక అంది.

''ఇప్పుడు టైం తొమ్మిదిన్నర అవుతుంది. ఇంకా చదువుకుంటావా?'' అంది బద్ధకంగా.

''అవునన్నట్లు'' తలూపాను.

నేను తిరిగి పుస్తకంలోకి తల దూర్చేక ఆంటీ.

''ఏం చదువుతున్నావ్?'' అని నా దగ్గర కొచ్చి సోఫాలో నా పక్కన కూర్చోంది. బిత్తరపోయేను ఆంటీ నా పక్కన కూర్చోగానే. నా శరీరంలో విద్యుత్ ప్రవహించినట్లయింది. దృష్టి పుస్తకం మీద— మనసు ఆంటీ మీద.

పుస్తకం మూసేసి ఆంటీని కౌగలించుకోవాలనుంది.

ఆంటీ లేచి—

''నేను పడుకుంటాను. నువ్వు పడుకోబోయే ముందు లైటార్పేయేం?'' అంది బెడ్ మీద పడుకుంటూ. ఎక్కడ పడుకోవాలో తెలీక ఎక్కడ పడుకోవాలో అడుగుదామనుకున్నాను. నోరు పెగల్లేదు.

నేను సమాధానం చెప్పేలోపు ఆంటీ అంది మళ్ళీ.

''రవి! కాళ్ళు నొప్పిగా వున్నాయి. కొద్దిగా పట్టవూ.'' అంది చీర పైకి లాగుతూ. నాకు ఒక్కసారిగా ఆనందమేసింది. ఆంటీ ఏదో విధంగా నన్ను రమ్మంటున్నది.

ఆమె చెప్పిన దగ్గర కాళ్ళ పట్టసాగాను పుస్తకం పక్కన పెట్టి.

తెల్లగా— నున్నగా కనిపిస్తున్నాయి ఆమె పిక్కలు. జయమాలిని లాంటి తొడలు— పైకి తోస్తుంటే— ఆంటీ చిరుకోపంగా చూసింది.

''ఏయ్! నిన్ను పట్టమన్నది అక్కడ. ఇక్కడేం చేస్తున్నావు'' అంది.

సారీ అనబోతుండగా నన్ను తన మీదకు లాక్కుంది. ఆ వూపులో ఆమె మెత్తని వక్షస్థలం నాకు గుచ్చుకుంది. తీయగా— మత్తుగా— ఇక సుతిమెత్తగా. అక్కడ చెయ్యి వేసి పిసక సాగాను. ఆమె ఆనందంతో పరవశించి పోసాగింది.

చీర కుచ్చిళ్ళ మీద చెయ్యివేసి లాగాను. ఒక్కసారిగా వూడిపడింది. చీర కుప్పగా కిందకు జారింది. లోలంగా తొడలపైదకా వచ్చేసింది.

ఆమె పెదాల మీద నా పెదాలు ఆన్చి గట్టిగా కసిదీరా కొరికాను.

''అబ్బా!'' అంది ఆంటీ బాధగా.

''నొప్పెట్టిందా ఆంటీ?'' అన్నాను.

మా ఇద్దరి కోరికలతో పెనవేసుకు పోయాము. గాలి స్థంభించిపోయింది మా ఇద్దరి మధ్య. నాకు అప్సరస లాంటి అందాన్ని అందించింది ఆంటీ. అమృతంలా జుర్రుకున్నాను ఆమె అందాన్ని. మరువలేను ఎప్పటికీ 'ఆంటీ'ని.

● ● ● ● ●

నేను ఎన్.సి.సి. కేంప్ వెళ్ళాను నెల రోజులు. ఆంటీ గది ఖాళీ చేసిందని తెలిసింది నేను వూర్నొండి వచ్చాక. నా క్లాసు పుస్తకం చదువుకుందామని తీస్తుండగా— అందులో ఒక ఉత్తరం కనబడింది.

ఆత్రంగా చదవసాగేను.

రవీ!

నీ క్షేమం కోరే నేనెళ్ళిపోతున్నాను. యుక్త వయస్సు వచ్చేక కోరికలుండటం సహజం. ఆ కోరికలవలన కొంతమంది తన విలువైన భవిష్యత్తును నాశనం చేసుకుంటున్నారు పెడదోవన పట్టి. నువ్వు అలా కాకూడదని నీకు ఆ సుఖం అందించాను. నువ్వు ఇంక నన్ను మర్చిపోయి బాగా చదువుకుని— మంచి వృద్ధిలోకి రావాలని కోరుకుంటున్నాను.

శలవ్,

మీ ''ఆంటీ''

●